

Jindřich Tošner

Výběr z básní

Bezpečná vzdálenost

Chtěla bych dítě

kousek tebe
poklad uschovaný
ve mně
a pak
pro oba

Bezpečná vzdálenost, 2016

Místo dotyku

Někdy se ve vteřině

život zadrhne
zmizí
usadí v kolečkovém křesle
podá berle
oněmíme po chybě
kterou jsme udělali my
nebo někdo jiný
k zlosti
výběrčí daní
nepozornosti

Dívka už smrt políbila na tváře

čeká poslední objetí,
nemůže jíst, ale ještě dýchá zapomněla se zeptat, kde má počkat na ženicha
a který den
u stolu začíná další sen
otevívá knihu a sešit píše anglická slovíčka passion, betrayal conviction to
death
jako by v nebi porozumět chtěla
andělům budou-li mluvit anglicky
a nebudou mít žádný spěch

Proton bez příčiny spletl cestu

zabloudil na pouti za hvězdami
na zemi si učenci mnou brady zvedají obočí
nechápe tu podpásovku hrozí výbuch konec světa jestli nezmizí, tak se země
pootočí
kde bylo teplo, začne zima škaredá milá, bude nejhezčí

Nemá co nabídnout, nepekl

nemůže uvařit aspoň kávu
bojí se pyžama bez knoflíku
nemá umytou hlavu
chtěl by vypadat jako dřív,
když byl zdravý ukazovat zahradu, dům
pochlubit se sbírkou známek vnoučatům
tak skloní hlavu, stydí se a mlčí
nechtěl dělat starosti než uloží kompoty do skřínky
schová se pod deku
nemůže se dočkat, až skončí návštěvy
s vděčností, že alespoň někdo přišel

Řádová sestra slyší ortel smrti

usmívá se
nevím, proč mě tak rychle nahoře chtějí
snad uklízejí snad dostanu nový úkol
těžší zadání
vyčistit láskou cestu mezi hvězdami
na zemi už nejsem zapotřebí
třeba se vrátím
bude-li bůh chtít
budu mít radost a budu ho ctít
nakonec to tady nebylo tak špatný
jen jsem se musela dívat z jiné strany
lidé bývají zbytečně ustaraní
já vím, že umřu
nebudte, smutný doktore
berte to, jak to je

Lod' postele

vplouvá
do přístavu sanitky
na palubě leží kapitán
tak konečně domů pane?
po půl roce?
na jak dlouho?
navždycky!

Všechny krásné ženy

jsou mu zapovězeny
boky, prsy, lýtka, rty
může se jen dívat
litovat, že není mladší
jako dřív
princ
do chřadnoucího krále
zakletý
která by chtěla staříka
který všechno ví
naříká na osud
a místo, aby přisedl
schází

Místo dotyku, 2016